

T. S. Shergil, etc. v. The State of Punjab, etc. (Sodhi, J.)

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਟੀ. ਐੱਸ. ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ, — ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਟੀ. ਐੱਸ. ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ. ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ। (ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1940 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੀਮਾ. ਸਾਲ 1940 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਛੋਟ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਰੱਖਣਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਟਲੀਜੇ ਜਾਨਵਰ, ਸਥਾਈ ਅੱਖਰ ਦੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਹਨ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੋਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 61(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 59 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੋਲ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਟੋਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ, ਸੜਕਾਂ, ਬੋੜੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੀ ਮਾਲਾਂ ਲਈ ਲੇਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਟੋਲ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਈ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ, ਜਨਤਕ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਟੂਟੀਆਂ ਆਦਿ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਟੋਲ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲੋਡਡ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 24 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਖਾਦ ਅਤੇ ਚੂਨੇ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਟੋਲ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐਸ.

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ -ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐੱਸ ਓਢੀ, ਜੇ.—(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਕ-ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਜੋ ਨੰਗਲ ਖਾਦ ਫੈਕਟਰੀ, ਨੰਗਲ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਪੜ ਅਤੇ ਨੰਗਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਉਕਤ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। . ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ III) ਦੀ ਧਾਰਾ 241 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 242 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ

T. S. Shergil, etc. v. The State of Punjab, etc. (Sodhi, J.)

ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 16 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ', ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਡਿੰਗ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੋਲ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: -

“ਨਹੀਂ। 977-6CII-70/16055—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 242 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਰੂਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਨੰਗਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਏ. ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲੋਡ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸਬ-ਜੁਆਇਨਡ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੋਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ।

ਇਹ 1 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਮਾਸੂਚੀ, ਕਾਰਜ - ਕ੍ਰਮ

S. ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ	ਵਰਣਨ	ਪਤੀ ਟੋਲ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਤਰਾ ਵਾਹਨ
1.	ਸਾਰੇ ਲੋਡ ਟਰੱਕ	1.00 ਪੈਸੇ
2.	ਸਾਰੇ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਟੈਪੋ	0.30 ਪੈਸੇ

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 242 ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਆਈ (ਐਲ) (ਸੀ) ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜੋ ਕਿ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 61 (1)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 61 I (1)(c) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"61. ਵਿਸ਼ਾ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਅਰਥਾਤ: -

(1) * .. • *

(c) ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ, ਸਵਾਰੀ, ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਬੋਝ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; "

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

"61. (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(4) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਦਿਖਾਵੇਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 61 I (l) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਵਾਹਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1973)1 ਕਮੇਟੀਆਂ ਇਹ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1940 ਦਾ II, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ

ਲਈ ਹੁਣ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1940 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਛੋਟ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਨੁਸਾਰ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੋਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਾਹਨ ਮਾਲ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਹੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਪਰ "ਗੱਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਰੱਖਣਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਅੱਖਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਹਨ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 61(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੋਲ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 59 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੋਲ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਟੋਲ" ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ, ਸੜਕਾਂ, ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਲੇਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਟੋਲ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਫਾਈ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ, ਜਨਤਕ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਟੂਟੀਆਂ ਆਦਿ, ਉਹਨਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੈ।

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੀ.ਕੇ.ਐਸ. ਦੀ ਥੀਊ ਦਲੀਲ ^੧. ਖੋਜੀ, ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ . ਹਰਦੁਆਰ ਬਨਾਮ *ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ*, (1), ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 61 ਦਾ 1. ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹਨ। *ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ , ਹਰਦੁਆਰ ਯੂਨੀਅਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਯੂਵੀਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮਿਉਂਸਪਲਿਟੀ ਐਕਟ, 1916 (1916 ਦਾ ਯੂਪੀ ਐਕਟ 2), ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਟਾਂਗਾ 'ਤੇ ਟੋਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128(1)(vii) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਟੋਲ ਸਿਰਫ ਮਿਉਂਸਪਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਦੀਆਂ ਕੁਲੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (xiv), ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਨੇ ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਟੋਲ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋੜ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਟੋਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(1) *ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1502।*

ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ

'ਤੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਯੂਪੀ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੋਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੋਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੋਲ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਚੀ ਧਾਰਾ (xiv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ (xiv) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ (vii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 59 ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 61I(1)(c) ਅਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੋਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਬੀ. ਐਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.
ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 1970 ਦਾ 6198 ਨੰ

4 ਨਵੰਬਰ 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2716 ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)— ਧਾਰਾ 133 ਅਤੇ 141 — ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤੀ ਕਾਰਵਾਈ — ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 133— ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ— ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ— ਕੀ